

2018 – MAREA UNIRE și TRIBUNISMUL (XIV):

A fi ungar este o nevroză colectivă - Istoria justifică orice - imperiul minciunii adevărate - Autoportretul optimist al națiunii!

Istoria este imperiul minciunii adevărate
păstorii plaiurilor românești „autentici aristocrați ai libertății, moralei și credinței de neam”

Istoria este produsul cel mai periculos elaborat de chimia creierului uman

Acest produs ... le îmbolnăvește de grandomanie sau de mania persecuției ... face ca națiunile să devină încrâncenate, brutale, insuportabile și vanitoase

3 moduri de a face istorie

prima -metoda monumentală
a doua -metoda tradiționalistă
a treia -metoda critică
F.W.Nietzsche

autoprotretul optimist al națiunii a pregătit atâtea uluitoare decizii greșite ale generației care venea

Istoria justifică orice!
A fi ungar este o nevroză colectivă

maturizare prin cunoaștere!

Paul Valéry
1871-1945

1844-1900

Comentator politic și scriitor de vârf al Europei, Paul Lendvai cunoaște bine istoria intracarpatică, mama sa (Edith) fiind născută în Ocna de Jos (sat în Praid, Ținutul Sării, jud. Harghita) iar tatăl la Kosice (Ungaria). Lendvai cunoaște bine și maghiarii care "în Europa - abstracție făcând de albanezi - formează poporul cel mai solitar, cu o limbă și o istorie unică în felul ei, cu greu poate fi pus la îndoială. Arthur Koestler, care visa ungurește, dar își scria cărțile în nemțește, mai târziu în englezește, a spus odată: "**Poate că prin această singurătate excepțională se explică intensitatea ciudată a existenței sale. A fi ungar este o nevroză colectivă**". Continuând, Paul Lendvai îl prezintă pe ""genial-maniacul" istoric contemporan István Horvát (1784-1846)... creația mitologico-istorică a lui Horvát a întrecut de departe chiar și fantezia cronicarilor medievali. Cărțile lui despre istoria străveche a ungarilor și prelegerile lui universitare au înflăcărat o întreagă generație. Pornind de la unele cuvinte cu sunet asemănător, el i-a căutat pe strămoșii maghiarilor în Persia, Grecia și Italia. El a afirmat că și Adam și Eva au vorbit ungurește în paradis. Că Homer și Hercule au fost de fapt maghiari era ceva ce pentru el se înțelegea de la sine. Ungurii străvechi - spunea el - erau așa de uriași încât li se spunea "giganți" și "titani". (...) "**Istoria este imperiul minciunii adevărate**" a scris Antal Szerb (...) Faptul că acest om a fost între 1823 și 1845 profesor universitar la Pesta și că aceste absurdități întâlneau și urechi receptive "spune ceva despre **autoportretul optimist al națiunii**" (...) Și exact acest optimism "**a pregătit atâtea uluitoare decizii greșite ale generației care venea**".(...) Când citești discursurile politicianilor unguri de prim-plan sau articolele de fond și lucrările de istorie elaborate în această

perioadă de după compromis (n.r.:1867) unele fraze amintesc de felul în care Paul Valery avertiza asupra pericolului unei seducții prin istorie: **"Istoria este produsul cel mai periculos pe care l-a elaborat chimia creierului uman ... Acest produs predispoaze popoarele la reverie, le amețește, le dă iluzia unui trecut, le supralicitează reflexele, le ține cu rănile deschise, le tulbură liniștea, le îmbolnăvește de grandomanie sau de mania persecuției și face ca națiunile să devină încrâncenate, brutale, insuportabile și vanitoase ... Istoria justifică orice. Ea nu clasifică absolut nimic, căci nu există nimic care să nu poată fi documentat cu ea."**

Simbol al revoluției ungare, Kossuth era "un orator strălucit, care, cu glas catifelat și gesturi teatrale, când tunător și cu patos exagerat, găsea în permanență rapid și instinctiv drumul spre inimile publicului. Adversarii săi de la Viena și Pesta, mai ales aristocrații conservatori, chiar și Sechenyi, erau din ce în ce mai îngrijorați de influența crescândă a lui Kossuth. Odată, într-o convorbire foarte personală cu Sechenyi, Metternich (n.r.: omul care conducea imperiul austriac) a spus că guvernul a făcut patru greșeli față de Kossuth: l-a băgat la închisoare și apoi l-a lăsat totuși liber, i-a dat un ziar și apoi i l-a luat. Ce-i de făcut? **"Să-l utilizați sau să-l spânzurați"** a fost răspunsul prompt al lui Sechenyi."

Ascensiunea lui Kossuth și evoluția lui ulterioară e prea puțin cunoscută de români: de la un "periculos ziarist", arestat și acuzat de rebeliune și înaltă trădare, avocatul de 35 de ani "un tânăr ... cu un talent stilistic și retoric unic în felul lui, a devenit victimă pretutindeni cunoscută a samavolniciei. Arestarea lui a fost interpretată ca semnal până departe vizibil al noului curs al politicii duse de Viena față de Ungaria. Urmarea a fost o furtună de proteste în întreaga țară (...) detenția a fost pentru Kossuth o experiență foarte rodnică. În cazarma de la Buda ... s-a ocupat mai ales cu operele lui Shakespeare, a făcut o traducere parțială a lui Macbeth (...) și-a însușit așa de bine limba engleză încât mai târziu în exil și-a vrăjit ascultătorii englezi și americani la fel de ușor ca pe compatrioții din Ungaria.". Idealizarea revoluției ungare din anii 1848-1849 și transformarea lui Kossuth în erou național, de întreaga societate maghiară, se datorează talentului oratoric, fiind onorat - încă din timpul vieții - în Marea Britanie și Statele Unite, bustul său de bronz amplasat în Capitoliul Statelor Unite având inscripția: **"Părintele democrației maghiare, omul de stat maghiar, Freedom Fighter, 1848-1849"**.

Slavici a cunoscut, încă din copilărie, revoluția românească din Transilvania (capitularea armatei maghiare având loc la Șiria, la 13 august 1849 - toți șirienii fiind conștienți de importanța evenimentului istoric). La câteva decenii de la revoluțiile care au bulversat imperiul habsburgic, privirea retrospectivă a generat noi idei de acțiune și emiterea de concepte politice pentru îmbunătățirea situației românilor și-n general a popoarelor nemaghiare, afectate de naționalismul exacerbant al ungarilor. Imaginea lui Kossuth a fost constant combătută în paginile Tribunei, multe articole fiindu-i dedicate atât lui cât și guvernelor maghiare care îi continuau metodele; Kossuth fiind considerat principalul vinovat de distrugerea relațiilor dintre unguri și români, și-n general cu comunitățile nemaghiare.

Încă de la venirea sa la Tribuna, Slavici a exprimat o idee susținută de mulți intelectuali români, exprimată sintetic de istoricul și economistul **Costin Murgescu** (1919-1989) în lucrarea: **"Drumurile unității românești - Drumul oilor - drumurile negustorești"**. Costin Murgescu îi

prezintă pe păstorii plaiurilor românești ca "autentici aristocrați ai libertății, moralei și credinței de neam, **unirea provinciilor române fiind făcută de aceștia pe "DRUMUL OILOR"** - "drum al continuității poporului român în spațiul său istoric carpato-dunărean". El relua o idee lansată de **Dimitrie Cantemir** care scria că oamenii din ținuturile Carpaților "**nu ascultă de nici un boier și alcătuiesc un fel de republică**", oierii români având un rol decisiv în "omogenizarea continuă a națiunii până la actul final care a consemnat acest proces, în 1918.

Explicând enigma "fenomenului japonez", prin strategia seculară adoptată în sec. al XIX-lea ("pe când țările europene făceau una după alta revoluții în 1848, **Japonia pregătea licealizarea întregii populații**"), Costin Murgescu prezintă viitorul ca fiind al unei societăți culturale, care a trecut prin societatea agrară, industrială și tehnico-științifică. Societatea agrară românească s-a dezvoltat continuu pe drumurile unității românești, artere comerciale între Ardeal, Țara Românească și Moldova, pe ele edificându-se cele mai importante târguri și orașe ale României, acestea transformându-se treptat din "centre de negoț și economice în centre ale culturii, diplomației, politicii dar și ale credinței ortodoxe".

În cap. "**Costin Murgescu sau fascinația interdisciplinarității**" se prezintă cele trei moduri de a face istorie (după Nietzsche): "prima ar fi **metoda "monumentală"**, practică de cei lipsiți de discernământ, care mitizează și chiar mistifică trecutul, colecționând modele preluate cu evlavie naivă; a doua este **metoda "tradiționalistă"** sau "anticarială", arhivistică a factologiei reci, acumulării de date fără comentarii sau problematizări; iar, în fine, a treia, cea acceptată de filozof, este metoda "critică" prin care Nietzsche înțelege un fel de actualizare a istoriei, o înțelegere a trecutului din perspectiva semnificației lui pentru prezent, chiar un fel de adaptare a acestuia la orizontul vieții, a mentalității vii, (...) a celor care practică respectiva metodă. Când e văzut în mod critic, trecutul nu mai e în nici un caz idolatrizat pentru valorile lui, ci, dimpotrivă, privit cu cruzime, chiar dacă eliberarea totală de el este imposibilă"

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2018-marea-unire-si-tribunismul-xiv-a-fi-ungur-este-o-nevroza-colectiva-istoria-justifica-orice-imperiul-minciunii-adevarate-autoportretul-optimist-al-natiunii-133951.html>

